

UCHWAŁA Nr 203 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1985 r.

w sprawie zakazu podwyższania cen umownych towarów przemysłowych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1985 r. Nr 49, poz. 261) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1986 r. zakaz podwyższania cen umownych towarów przemysłowych:

- 1) zaopatrzeniowych i inwestycyjnych,
- 2) rynkowych nieżywnościowych, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do uchwały,

wytwarzanych przez jednostki gospodarki społecznej.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w uchwale, nie mogą być wyższe od cen umownych ostatnio stosowanych w 1985 r.

§ 2. 1. Ceny umowne towarów, o których mowa w § 1, mogą być podwyższone w razie wzrostu — po dniu 31 grudnia 1985 r. — kosztów własnych produkcji tych towarów z przyczyn niezależnych od producenta, spowodowanych podwyższeniem:

- 1) cen surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów i części kooperacyjnych, usług materialnych obcych oraz stawek taryfowych przewozowych i energetycznych, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 2) wskaźnika korekty amortyzacji, o którym mowa w § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie amortyzacji majątku trwałego jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 72, poz. 320),
- 3) stawek podatków obciążających koszty,
- 4) stawek odpisów na fundusze obciążające koszty producenta.

2. Przy obliczaniu wzrostu kosztów własnych (ust. 1) uwzględnia się 90% skutków podwyżki cen węgla kamiennego i brunatnego, koksu i półkoksu, oleju opałowego, paliw gazowych, energii elektrycznej i wyrobów hutnictwa żelaza oraz 95% skutków podwyżki cen urzędowych pozostałych surowców, materiałów i stawek taryfowych.

3. Minister Finansów może na wniosek:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego, zaopiniowany przez organ założycielski,
- 2) spółdzielni, zaopiniowany przez zarząd centralnego związku spółdzielczego,

a następnie zaopiniowany również przez Ministra Gospodarki Materialnej i Paliwowej, zezwolić na uwzględnienie skutków podwyżki cen w większej wysokości niż określona w ust. 2. Przepis zdania poprzedzającego sto-

suje się odpowiednio do innych jednostek gospodarki społecznej prowadzących działalność gospodarczą.

4. Przez podwyższenie cen surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów i części kooperacyjnych oraz usług materialnych obcych (ust. 1):

- 1) wytwarzanych (świadczonych) w kraju — rozumie się podwyższenie cen (urzędowych, regulowanych i umownych) stosowanych przez dotychczasowego sprzedawcę albo podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy, jeżeli towar jest objęty obowiązującym pośrednictwem jednostek obrotu,
- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do przeciętnej ceny płaconej w 1985 r.

§ 3. Ceny umowne towarów mogą być podwyższone również w razie:

- 1) wprowadzenia lub wzrostu po dniu 31 grudnia 1985 r. podatku obrotowego,
- 2) podwyżki marż handlowych (prowizji, narzutów zaopatrzenia).

§ 4. 1. Minister Finansów może określić wypadki, w których ceny umowne towarów nie mogą być podwyższone mimo wprowadzenia lub wzrostu po dniu 31 grudnia 1985 r. podatku obrotowego.

2. Minister Finansów w szczególnie uzasadnionych wypadkach może wyrazić zgodę na podwyższenie cen z przyczyn innych niż wymienione w § 2 ust. 1, nie więcej niż o 10%.

§ 5. 1. Podwyższenie cen z przyczyn wymienionych w § 2 ust. 1 i § 3 może nastąpić nie więcej niż o kwotę odpowiadającą wzrostowi po dniu 31 grudnia 1985 r. kosztów produkcji z tych przyczyn i o kwotę odpowiadającą wzrostowi podatku obrotowego i marż handlowych, z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i 4 oraz § 2 ust. 2.

2. Podwyższenie cen detalicznych towarów przemysłowych rynkowych nieżywnościowych, wymienionych w załączniku do uchwały, z przyczyn wymienionych w § 2 ust. 1 i § 3 pkt 2 nie może przekraczać 10% ceny detalicznej danego towaru stosowanej ostatnio w 1985 r.

3. Minister Finansów w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług w szczególnie uzasadnionych wypadkach może wyrazić zgodę na podwyższenie cen detalicznych więcej niż o 10% (ust. 2).

4. Sprzedawca może podwyższyć cenę danego towaru ponad ograniczenia wynikające z ust. 1—3, w razie gdy cenę innego towaru objętego zakazem wynikającym z uchwały podwyższy w stopniu odpowiednio mniejszym, nie podwyższy w ogóle lub obniży, z tym że skutki odstępców w skali danego roku kalendarzowego powinny się równoważyć.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które po dniu wejścia w życie uchwały zamierzają podwyższyć cenę o kwotę wymienioną w § 5, są obowiązane do sporządzenia kalkulacji uzasadniającej wysokość tej kwoty.

2. Minister Finansów i inne organy sprawujące kontrolę cen przeprowadzają kontrolę prawidłowości sporządzania kalkulacji, o której mowa w ust. 1.

§ 7. W razie stosowania przez sprzedawcę (producenta lub jednostkę handlową) cen niezgodnie z przepisami uchwały, stosuje się przepisy art. 18 i 19 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1985 r. Nr 49, poz. 261).

§ 8. 1. W razie sprzedaży takich samych towarów zarówno na cele zaopatrzeniowe i inwestycyjne, jak i na cele rynkowe, stosuje się do całości dostaw danego sprzedawcy przepisy dotyczące cen tych towarów, których udział w całości dostaw tego sprzedawcy przekracza 50%.

2. W rozumieniu ust. 1 nie są towarami przeznaczonymi na cele zaopatrzeniowe i inwestycyjne tkaniny, dzianiny, włókniny, przedziny, watołina, materiały włókiennicze powlekane tworzywami sztucznymi, sztuczne skóry z licem z tworzyw sztucznych, nici oraz wyroby pasmanteryjne i galanterijne — zużywane do produkcji wyrobów odzieżowych, futrzarskich, dziewiarskich i meblarskich, bez względu na ich udział w całości dostaw.

§ 9. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen umownych:

- 1) towarów, dla których wprowadzono okresowe maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach,
- 2) towarów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych będących:
 - a) towarami nietypowymi, to jest wytwarzanymi w pojedynczych sztukach lub małych seriach według

dokumentacji technicznej dostarczonej przez zamawiającego lub sporządzanej na jego zamówienie,

- b) towarami pochodzącymi z produkcji próbnej, prototypowej lub wzorcowej,
- 3) towarów kupowanych i sprzedawanych przez przedsiębiorstwa państwowe „Moda Polska” i „Desa” Dzieła Sztuki i Antyki oraz spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia”, a także przez sklepy specjalistyczne innych przedsiębiorstw uspołecznionego handlu rynkowego, określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług,
- 4) towarów wytwarzanych przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Inwalidów i w Centralnym Związku Spółdzielni Niewidomych,
- 5) towarów oznaczonych państwowym znakiem jakości „Q” lub „1”,
- 6) towarów przeznaczonych na eksport, jeżeli rozliczenia są dokonywane według cen umownych wynikających z cen uzyskiwanych od kontrahentów zagranicznych (cen transakcyjnych),
- 7) części zamiennych, z wyjątkiem przeznaczonych na dostawę kooperacyjne.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się również w razie, gdy Minister Finansów zawrze porozumienie, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Cen (Dz. U. Nr 7, poz. 53) w związku z art. 5 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. (poz. 297)

WYKAZ TOWARÓW RYNKOWYCH (NIEŻYWNOSCIOWYCH) OBJĘTYCH ZAKAZEM PODWYŻSZANIA CEN UMOWNYCH

Lp.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów (SWW)	Wyszczególnienie
1	2	3
I. Artykuły przemysłu elektromaszynowego		
1	0671-21	Nakrycia stołowe nierdzewne: łyżki, łyżeczki, widelce, noże — również w kompletach
2	0671-22	Nakrycia stołowe aluminiowe
3	0671-173	Maszynki do mięsa żeliwne
4	0672-11, -12	Kuchnie gazowe
5	0672-14	Kuchnie węglowe przenośne
6	0673-111	Pralki wirnikowe
7	0673-52	Chłodziarki sprężarkowe o pojemności do 140 l
8	0965-3	Oprawy okularowe dla ubezpieczonych

1	2	3
9.	1043-8	Wózki dziecięce
10	1153-215, -218	Odbiorniki telewizyjne z ekranem do odbioru czarno-białego o przekątnej 51 cm (20")
11	1153-91	Aparaty dla źle słyszących
12	1154-111	Żarówki głównego szeregu
II. Artykuły przemysłu chemicznego		
13	1322-411	Proszek do prania „Cypisek”
14	1322-62	Mydła dla dzieci
15	1324-332 i -333	Oliwy zwykłe i witaminizowane dla dzieci
16	1324-62	Talki i zasyпки kosmetyczne dla dzieci
17	1367-11	Wanienki kąpielowe dla niemowląt
III. Artykuły przemysłu drzewnego i papierniczego		
18	1741-135	Łódeczka i kojce dziecięce
19	1825-21	Teczki rysunkowe
20	1825-221	Bloki rysunkowe
21	1825-24	Wkłady do bloków rysunkowych
22	1829-41	Papier toaletowy makulaturowy
IV. Artykuły przemysłu lekkiego		
23	1955-4	Wykładziny włókiennicze, z wyjątkiem welurowych i bouclé
24	1929-15, -16, -25, -26, -35, -36	Włóczka wełnopodobna z włókien chemicznych 100%
25	2012-1 2013-1 2014-1	Okrycia, ubiory i bielizna osobista z dzianin dla dzieci do 2 lat, z wyjątkiem wełnianych z wełny 100%
26	2015-1	Nakrycia głowy z dzianin dla dzieci do 2 lat
27	2019-1	Wyroby pończosznicze dla dzieci do 2 lat, z wyjątkiem wełnianych z wełny 100%
28	2112-1, 2113-1, 2114-1	Okrycia, ubiory i bielizna osobista z tkanin dla dzieci do 2 lat
29	2115-1	Nakrycia głowy z tkanin dla dzieci do 2 lat
30	2181-1	Bielizna pościelowa niemowlęca
31	2182-5	Koce i pledy dla dzieci
32	2272-33	Teczki nieskórzane szkolne
33	2272-41	Tornistry nieskórzane

298

UCHWAŁA Nr 207 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1985 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162), w związku z ustaleniem powszechnych zasad stosowania czasu pracy w społecznych zakładach pracy z uwzględnieniem dodatkowych dni wolnych od pracy — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 127 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1985 r. w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub

szkodliwych dla zdrowia (Monitor Polski Nr 21, poz. 162) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia mogą korzystać z dodatkowych dni wolnych od pracy na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach, z uwzględnieniem przepisów uchwały”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner